

ACC. N:R M. 14468:1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Marianne Gottfries
Härad: Ingelstads hd Berättare: Mils Mattsson
Socken: Borrby Berättarens yrke: Fjärdingsman
Uppteckningsår: 1955 Född år i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Käv den nya tiden kom till bygden.
s. 1-2.

LUF 73.

Vid utskiftningen 1821-1822 byggde man provisoriskt. Men på 1850-60-talen fick man det bättre och då byggdes flera stora böningshus. Av dessa ser vi nu bl.a. Johan Nilsson i Sandby, Sture Månsson Raftasten. och Fridhem. I dessa hus byggdes ett stort rum som kallades Salen.

Först på 1890-talet blev det vanligt med finrum hos arbetarna. Detta rum användes aldrig; det var bara till för att se på. Orsaken till finrum hos arbetare var en förbättrad ekonomi. Men annars ville de kanske hålla sig för bättre.

Finrummet på nr 61 Borrby kallades för Kammaren. I kammaren fanns ingen eldstad. I Kammaren låg trasmattor på golvet och i de övriga rummen användes sand. Det var endast på julen som även där lades mattor. År 1892 behölls mattorna på även efter julen. I början på 1900-talet dugde det inte längre att ha trasmattor i Kammaren. De ersattes av rosengångsmattor vävda av garn.

Mitt på golvet stod ett runt bord. Skivan var av alm och sargen var betsad i valnöt. De tolv stolarna var av alm och även de polerade som valnöt. Dessutom fanns en soffa.

Almmöblerna ingick i möbleringen i de bättre gårdarna på 1870-80-talet. Almen var bondens eget träd. Ofta fanerades

ACC. N:R M. 14468:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

furen med alm, och när det skulle vara ändå finare användes valnöt som faner.

Kammaren användes bara när det var fest med många gäster, annars flyttade man bordet från Kammaren in i Stugan, för där eldades det ju så där var varmt.